

агентів. Іміджевими агентами в даному випадку виступають різні PR-акції (реклама, самореклама): через ЗМІ, інтернет-ресурси.

- наповнення зовнішнього іміджевого простору необхідними матеріальними й інформаційними іміджевими носіями – викид імідже-змістовної інформації, заповнення виниклих іміджевих пустот;
- оперативне довільне регулювання іміджевого простору – являє собою реакцію виконавця на зворотний зв'язок з аудиторією, здійснювану в процесі іміджевої комунікації з метою досягнення бажаного ефекту;

При освоєнні всіх перерахованих вище позицій та етапів формування сценічного іміджу, естрадний виконавець-вокаліст повинен вийти на більш високий професійний рівень, відповідно цьому необхідно вчитись.

Література

1. Шепель В.М. Имиджелогия. Как нравиться людям [Текст] / В.М. Шепель. - М. : Народное образование, 2002. – 552 с.
2. Шепель В.М. Профессия имиджмейкер [Текст] / В.М. Шепель. – Ростов н/Д : Феникс, 2008. – 523 с.
3. Почепцов Г.Г. Имиджелогия [Текст] / Г.Г. Почепцов. – СПб. : Релф-бук, 2006. – 576 с.
4. Межерицька О. А. Професійний імідж як інструмент педагогічного впливу / О.А. Межерицька // Управління школою. – 2009. – № 25 (253). – С. 29-31.
5. Федоров И.А. Индивидуальный имидж как феномен духовной жизни общества : дис. ... д-ра соц. наук : 22.00.06 [Текст] / И.А. Федоров. – Тамбов, 1998. – 366 с.

УДК 159.954:37.091.33-027.22:78.091(043.2)

ТЕЛИЧКО В.Ф., ШТЕФАНЬО С.П.,
Мукачівський державний університет

КОНЦЕРТНИЙ ВИСТУП ЯК ФОРМА РЕАЛІЗАЦІ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ШКОЛЯРА

Концертний виступ – це один з найважливіших елементів навчання музичному мистецтву, який пов'язаний з вмінням реалізувати свої творчі наміри на публіці. На етапі навчання в музичній школі закладаються основи майбутньої професійної діяльності. Вчитель зі спеціальності має володіти теоретичними знаннями та навичками підготовки учнів до концерту, вміти залучити їх до концертного життя так, щоб це приносило радість, а не страждання.

Як доводять сучасні дослідження ситуація публічного виступу може бути травмуючою для психіки як дорослої людини, так і дитини. Відомо, що в результаті пережитого невдалого досвіду на сцені відомі музиканти та актори довгий час не могли побороти в собі страх сцени, серед них: П.Чайковський, К.Станіславський, П.Казальс та ін. Не є секретом, що внутрішні перепони, що виникли в результаті сильного негативного враження під час публічного виступу, стали причиною зміни професії для багатьох талановитих людей.

Кожен музикант на певному етапі свого шляху зіштовхується з проблемою сценічного хвилювання. Володіючи спеціальними знаннями та навичками саморегуляції артист може повернути цю силу на користь виконанню, в цьому разі хвилювання переросте у натхнення.

Вивчення сучасної музично-педагогічної літератури та праць з музичної психології показує, що в педагогічній теорії розглядаються різні аспекти підготовки до концертних виступів. Майже кожен дослідник пропонує власну теоретико-методичну концепцію: Л.Бочкарьов розглядає проблему “естрадного хвилювання” крізь призму “музично-виконавської обдарованості”, важливим компонентом якої визначає “експресивно-комунікативні здібності” музиканта [1, с. 285]; В. Петрушин, продовжуючи цю лінію, розробляє концепцію формування “оптимального концертного стану” шляхом спеціальних вправ [1, с. 293], О. Кондаш будує свою теорію ґрунтуючись на наукових підходах до вивчення тривожності та емоційних станів [3, с. 32].

Велике значення має обговорення з учнями результатів виступу як етапу навчання та їх музичної діяльності. Необхідно намітити наступну мету, похвалити та підбадьорити учня, надати йому позитивну емоційну підтримку. Дитина має відчувати контакт та зв'язки з педагогом, батьками та оточуючими. Корисними для відновлення сил в цей час будуть фізичні вправи та правильне харчування.

При вихованні музикантів початківців ми зіштовхуємось з двома аспектами цієї діяльності. З одного боку – це пошук індивідуального підходу до конкретної дитини, що є скоріше роботою педагогічної інтуїції ніж результатом наукової парадигми. З іншого боку, нам необхідно усвідомити загальні теоретичні принципи та знайти доступні методи підготовки учнів до концертів.

Метою статті є побудова теоретичної концепції підготовки учнів до концерту. Ми спробуємо розглянувши взаємозв'язки між мотиваційною, вольовою сферами особистості та ситуацією стресу, визначити з цих позицій поняття “сценічне хвилювання”; охарактеризувати динаміку психічних станів, що переживає суб'єкт перед, під час, та після концертного виступу; розробити методичні поради щодо підготовки учнів музичних шкіл до концертних виступів.

Література

1. Бочкарев Л. Л. Психология музыкальной деятельности / Л.Л.Бочкарев. – М. : Институт психологии РАН, 1997. – 352 с..
2. Кондаш О. Хвилювання – страх перед випробуванням : пер. з словацької. – К. : Радянська школа, 1981. – 169 с.
3. Корлякова С. Г. Развитие психомоторного компонента музыкально-исполнительских способностей студентов : автореф. дис. ... канд. психол. наук / С.Г. Корлякова. – М., 2001.
4. Мартинсен К. Методика индивидуального преподавания игры на фортепиано / Л.Ройзман, К.Мартинсен. – М. : «Музыка», 1977. – 128 с.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>